

ต้นตำรับวิชาขัดห้องส้วม

อาตมามีนิสัยติดตัวมาอย่างหนึ่งคือความช่างสังเกต เพราะถูกฝึกให้ทำงานบ้านทุกชนิดมาตั้งแต่เด็ก และความที่เป็นเด็กชอบเล่นชนมาก จึงต้องฝึกความสังเกตหาทางหนีทีไล่เพื่อหลบไม้เรียวของพ่ออยู่ทุกวัน พ่อโตขึ้นเลิกเล่นชนก็ยิ่งเป็นคนช่างสังเกต ช่างซักไซ้ ชอบเสาะแสวงหาความรู้เรื่อยไป (จนได้วิชามารมาอย่างที่ได้เล่าไว้แล้ว)

ตามธรรมเนียมการนั่งสมาธิเป็นหมู่คณะ ต้องการความสงบนิ่งต่อเนื่องกันเป็นชั่วโมง ๆ ถ้าใครลุกขึ้นกลางคันจะทำความรบกวนให้หมู่คณะมาก คุณยายจึงสั่งให้ทุกคนเข้าห้องน้ำ ทำธุระส่วนตัวให้เรียบร้อยก่อนนั่งสมาธิทุกครั้ง แต่อาตมาสังเกตว่าคุณยายมักลุกขึ้นอย่างเงิบกริบ ไปเข้าห้องน้ำหลังจากพวกเรานั่งหลับตากันไปได้สักพักหนึ่ง

ห้องน้ำบ้านธรรมประสิทธิ์ ในระยะแรกมีห้องเดียว ใช้รวมกันทั้งหญิงและชาย อาตมาคนขี้สงสัย เห็นท่านทำอย่างนั้นบ่อยครั้งเข้า วันหนึ่งพอท่านกลับจากห้องน้ำมานั่งสมาธิต่อ อาตมาก็ย่อกริบไปเข้าห้องน้ำบ้าง จริง ๆ แล้วจะตามไปดูว่าคุณยายไปทำอะไรกันแน่ พอเปิดเข้าไปก็เห็นห้องน้ำซึ่งพวกเราทุกคนช่วยกันรักษาความ

สะอาดอย่างดีกลับดูสะอาดกว่าเดิม ทั้งยังแห้งสนิท ทุกซอกทุกมุม แสดงว่าคุณยายเข้ามาเช็ดห้องน้ำจนแห้ง

อาตมารู้สึกสะเทือนใจมาก เหมือนก่อบาปร้ายกาจ เพราะอาตมาคงได้ทิ้งความเปียกแฉะไว้ให้คุณยายตามเช็ดเหมือนกัน

วันหนึ่งเมื่อนั่งอยู่กับท่านตามลำพัง ห่างจากคนอื่นพอสมควร อาตมาจึงถามท่านว่า

“ทำไมยายต้องไปเช็ดห้องน้ำด้วย ทั้งที่มันสะอาดแล้ว”

คุณยายตอบเบา ๆ ว่า

“ยายแก่แล้ว เท้ามันไม่มียาง (กล้ามเนื้อขาดความยืดหยุ่น) สิ้นหกล้มง่าย ถ้าสิ้นหัวฟาดในห้องน้ำ ถึงไม่ตายก็ค้างเหลืออง ยายจึงต้องหมั่นเข้าไปเช็ดให้แห้ง”

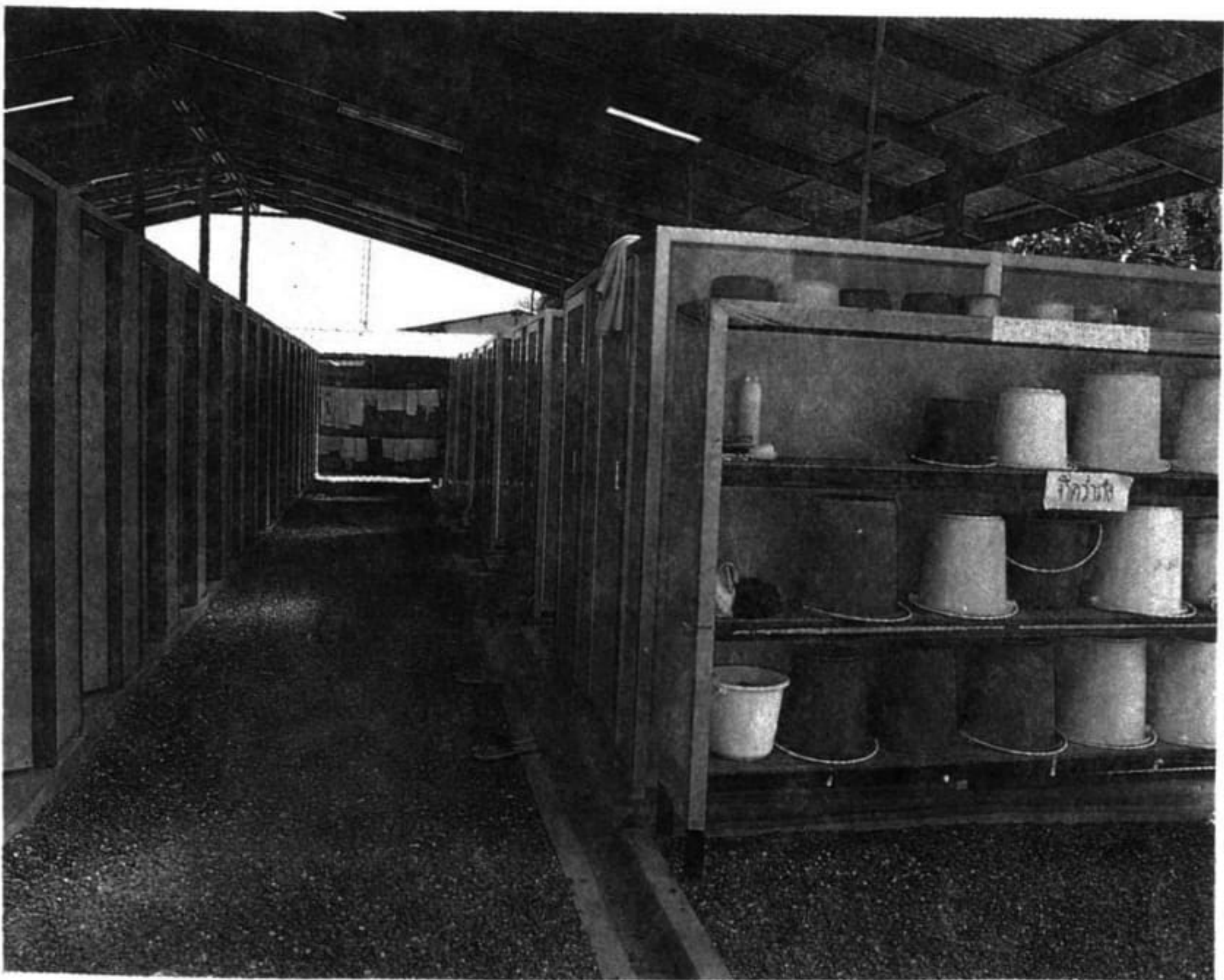
อาตมาเคยได้ยินข่าวคนแก่ล้มหัวฟาดตายในห้องน้ำบ่อย ๆ แต่ไม่เคยคิดระแวงระวังเรื่องนี้เลย อาตมารู้ว่าคุณยายไม่ได้เช็ดห้องน้ำเพื่อตัวเองเท่านั้น แต่ทำเพื่อลูกศิษย์ทุกคนด้วย เพราะเราใช้ห้องน้ำร่วมกัน

ตั้งแต่นั้นมา พวกเราจึงต้องกระซิບให้รู้กันถึงเรื่องที่คุณยายทำ เพื่อช่วยกันรักษาห้องน้ำให้แห้งสนิทอยู่เสมอ และกราบเรียนคุณยายว่า หากเห็นข้อบกพร่องอะไรของพวกเรา ก็อย่าเกรงใจ ช่วยเคี่ยวเข็ญสั่งสอนลูกศิษย์ทุกคนให้เต็มที่ด้วย

ระยะหลัง ๆ คุณยายจึงออกโรงเรื่องนี้เต็มที่ ท่านสอนวิธีขัดห้องน้ำ ห้องส้วมอย่างละเอียดลออ บอกอานิสงส์เสร็จสรรพ แม้เมื่อมาอยู่ที่วัดพระธรรมกายแล้ว คุณยายยังเข้มงวดเรื่องล้างห้องน้ำ

ขัดห้องส้วมต่อมาอีกหลายปี ท่านเห็นว่า แม้แต่ที่คอกหันตรงน้ำหล่อ ก็ต้องขัดบ่อย ๆ เพราะเป็นส่วนที่ขัดยาก ทิ้งไว้ไม่ได้

ห้องส้วมวัดพระธรรมกายสะอาดเยี่ยมไม่มีคราบโคล เพราะ มีคุณยายอาจารย์เป็นต้นตำรับนั่นเอง

จากการดูแลล้างเช็ดห้องน้ำให้สะอาดอยู่เสมอ ทำให้อาตมารู้จักสังเกตเรื่องกลิ่นตัวของคนชานาญขึ้น ห้องน้ำห้องส้วมที่พระใช้กันอยู่ทุกวันนี้ ถ้าสังเกตให้ดีจะรู้ว่า บางครั้งมีคนแปลกหน้าที่ถือศีล ๕ ไม่ค่อยจะครบมาร่วมใช้ แม้เขาจะราดน้ำอย่างดีก็รู้ เพราะมีกลิ่นฉุนพิเศษติดอยู่ จมูกมันไวถึงขนาดนั้น

มีอยู่ครั้งหนึ่ง ที่บ้านธรรมประสิทธิ์ มีคนมาหาคุณยาย แต่บังเอิญคุณยายออกไปธุระ เขารอสักครู่ แล้วไปเข้าห้องน้ำ แล้วก็กลับ

ไม่นานนักยายกลับเข้ามา ยายมาเข้าห้องน้ำ พอออกจากห้องน้ำ ยายก็ถามว่าเมื่อก็มีใครมา พอก้าวเท้าเข้าบ้านก็ได้กลิ่นบุหรี่ยิ่งเข้าห้องน้ำแล้ว กลิ่นชัดเลย

คุณยายจมูกไวถึงขนาดนี้ ทั้ง ๆ ที่คน ๆ นั้นเขาไม่ได้สูบบุหรี่ที่นี้

แม้ตัวอาตมาเองก่อนบวช ระยะแรก ๆ ที่ปฏิบัติธรรม รู้สึกว่าตัวเองสะอาดทั้งกายและใจ แต่ถ้าวันใดเหลวไหลใจไม่ติดอยู่ในธรรม ไปเข้ากลุ่มเข้าพวก สรวลเสเฮฮา พูดเรื่องไม่เป็นเรื่อง กระเช้ากระตีกกันมากไป ก็สังเกตได้ว่า วันนั้นกลิ่นตัวแปลกไปไม่ค่อยสะอาด แสดงว่าเราปล่อยตัวปล่อยใจหลุดจากธรรมะมากไปแล้ว แม้กลิ่นตัวก็ยังเตือนตัวเองได้

จากจุดที่คุณยายเข้มงวดเรื่องการรักษาความสะอาดนี้เอง ทำให้อาตมาเป็นคนละเอียดรอบคอบมากขึ้น แล้วความรู้สึกอยากประพฤติพรหมจรรย์ก็เพิ่มขึ้นตามลำดับ